

efter den foreslaaede Bestemmelse være mig aldeles umuligt at bruge ham som Secretair, da han for denne Function faaer det lille Tillæg, der er bestemt i indværende Finantsaar. Jeg maatte i allerhøieste Grad beklage, om man saaledes vilde nøde mig til ikke at kunne bruge den Mand som Secretair, som jeg netop anseer for den, der bedst egner sig dertil. — Hvad der maa interessere Rigsdagen, det er jo selve Størrelsen af de Summer, der anvises til at bestride de Administrationen underlagte Forretninger; fremdeles maa det interessere Rigsdagen, at der af disse Summer er et vist Beløb, hvoraf der skal udredes Pension, og et andet Beløb, hvoraf der ikke skal udredes Pension, og det er ganske naturligt, at man for at faae disse Beløb fastsatte slaarer visse Gager fast, fastsætter visse Regler for de fast ansatte Embedsmænds Gager, og derimod bestemmer visse runde Summer til Udførelsen af de Forretninger, der ikke paahvile de fast ansatte Embedsmænd. Jeg maa derimod meget fraraade, at man gaaer dybere ind i, paa hvad Maade Forretningerne skulle besørges; det er Noget, Administrationen ikke kan ansee for ønskeligt. Fra min tidligere Stilling som Departementschef veed jeg saaledes, at Loven af 8de Marts 1856 foranledigede meget betydelige Arbejder i Skoledepartementet; der var at fastsætte Reguleringssummer for hvert Embede rundt omkring i Landet, man maatte gennemgaae hver enkelt Post for hver enkelt Skole; der var dernæst at fastsætte Lønning for alle Lærerne i Bøbstæderne og vedtage Lønningsplaner; der var endvidere, hvad man maatte ansee for ønskeligt, at indrette nye Protokoller med Folio for hver enkelt Skole, for at man kunde have en let og beqvem Oversigt. Dette Arbejde er bleven udført saaledes, at Rigsdagen ikke har fundet sig foranlediget til at nægte nogen af de dertil begjærede Summer; der er dertil bevilget smaa Summer, hvorved Contoens „andre Udgifter“ er bleven forøget; men jeg tilstaaer, at med en saadan Bestemmelse som den foreslaaede, at man nemlig ikke havde Lov til at honorere de fast ansatte Embedsmænd for et saadant Extraarbejde, der blev udført af Vedkommende fra Kl. 7, 8 til Kl. 11—11½ om Aftenen, hvilket jeg nøiagtig for-

visede mig om, havde det været mig umuligt at faae det udført. Jeg er saaledes af egen Erfaring fuldkommen overbevist om, at det er en meget lidet ønskelig Bestemmelse, Udvalget foreslaaer. — See dog ikke saaledes paa, om der indflyder et Par hundrede Rigsdaler i en Contoirchefs eller en Fuldmægtigs Lønne, vaag ikke saaledes over den Slags Ting; jeg forsikrer Dem om, at Udeladelsen af en Bestemmelse som den foreslaaede virkelig er i Administrationens Tarv, thi denne Bestemmelse vil forhindre Administrationen fra at bruge dem til Arbejde, som den maatte ansee det for ønskeligt at bruge. Jeg maa derfor meget fraraade, at det under Nr. 4 af Udvalget stillede Endringsforslag vedtages.

Ordføreren: Jeg skal ikke nægte, at de Exempler, som den høitærede Minister anførte, kunne tale meget for Sagen; men jeg skal dog bemærke, at det forekommer mig, at vi ikke her maae stille Spørgsmaalet paa den Maade: om det i et enkelt Tilfælde kan være godt, at Ministeren kan handle saaledes, men derimod paa den: om det, Udvalget i denne Henseende har foreslaaet, er det Rette i Almindelighed, og da maa jeg holde paa, at det saavel er min som hele Udvalgets Mening, at det er rigtigt, at en saadan Bestemmelse tages. Jeg troer, at dersom det havde staaet klart for Udvalget, at der kunde tænkes paa at give de efter denne Lov fast ansatte Embedsmænd, foruden de deri normerede Gager, yderligere Godtgjørelse, vilde Udvalget, eller idetmindste en Deel af det, have foreslaaet lavere Lønninger; thi man er gaaet ud fra ved at foreslaae disse Lønninger, at det Arbejde, der bliver paalagt de vedkommende Embedsmænd, vil optage deres hele Tid, og at de saaledes ved den dem tillagte Gage ville faae deres hele Tid betalt. Naar man desuden forudsætter, at der kan udføres saadanne Extraarbejder, der kunne kaste nogle hundrede Daler af sig, som den høitærede Minister anførte, synes Reductionen heller ikke udført i den Udstrækning, som den burde og kunde være; thi, naar der levnes Embedsmændene saamegen Tid tilovers fra deres Forretninger, at de kunne tjene endog nogle hundrede Rd., saa viser det, at Antallet af dem kunde have været reduceret